

er den, at man ved en Parlamentsakt af 3die Juni 1862 — der forøvrigt er citeret i Hæftets Betænkning, Noget, der maasse er undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed — indførte denne Beskatning, og det, vel at mærke, i et videre Omfang, end den siden den nyeste Tid gjælder i England; men denne ældre Bestemmelse blev ganske vist medoptagen i en almindeligere Stempelpapirlov, som skulde træde i Kraft fra Begyndelsen af 1871. Det kan altsaa ikke siges, at man først indførte Skatten i 1871, idet den tværtimod havde bestaaet siden 3die Juni 1862. Men saa møder rigtignok dette Interessante, at, medens man i den nyere Lov indførte den Lov, som allerede havde bestaaet i 8—9 Aar, saa var man efter 3 Maaneders Forløb ikke just „ferdig med den“, men man foretog dog en Forandring i den. Medens tidligere alle fremmede Obligationer vare undergivne Stempelpligt i England, naar de vare udstedte eller udgivne i England, eller naar de vare gjorte betalbare der, hvad enten nu dette gjaldt Obligationerne selv eller deres Dividende eller Kupons, eller endelig, naar de bleve overdragne, omsatte eller negotierede i England, saa gjorde man i Marts 1871, altsaa for omtrent $\frac{1}{2}$ Aar siden, den Forandring, at for at fremmede Obligationer skulde være undergivne Skattepligt i England fordrøedes enten, at de vare udstedte eller udgivne i England, eller ogsaa dels, at de vare gjorte betalbare i England, og dels, at de bleve Gjenstand for Omsætning der. Jeg tillod mig imidlertid for at gjøre opmærksom paa, hvor varsom man maa være med strax at fælde Domme over Foranstaltninger i Danmark, fordi man ikke har det indrettet paa samme Maade i England. Ikke blot er der en overordentlig stor Forskjel paa det engelske og det danske Pengemarked, men der er ogsaa en overordentlig stor Forskjel mellem de Grundsætninger, hvorpaa den engelske Stempelbeskatning og den danske Stempelbeskatning hviler, og det maa naturligvis ogsaa føre til en forskjellig Maade at ordne Beskatningen af Obligationer paa. Hovedtingen er, at man kjender Beskatning af fremmede Obligationer, saavel i England som i Nederlandene og Frankrig, ligesaavel som efter det ærede Medlems Anførte i Østerrig

og Spanien, som jeg iøvrigt erkjender, at jeg ikke veed nogen Bested om. Men det var ogsaa ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem udtalte og satte i Spidsen for sine Udtalelser, at det skulde være næsten en uanstændig Beskatning, fordi Grundreglen for enhver Beskatning er og maa være, at den rammer ligeligt; det gjør man efter det ærede Medlems Paastand ikke her, og derfor er Loven uretfærdig. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at en af de Grunde, som have bevæget Udvalgets Flertal til at gaa ind paa Forslagets første Del, har netop været den, som jeg før tillod mig at henpege til, nemlig at man mener, at der er noget Ulige deri, at, naar Penge anbringes i indenlandske Obligationer, i indenlandske Foretagender, da undergives de en Beskatning, men, naar de derimod anbringes i fremmede Obligationer, ere de frie for Beskatning. Det forekommer mig derfor, at Loven tværtimod vil føre til Uligelighed i Beskatning, hvortil det er det ærede Medlem, som vil beholde en Uligelighed. Han sagde rigtignok, at danske Statspapirer, og ikke blot danske Statspapirer, men ogsaa Nationalbankaktier, Privatbankaktier, Kreditforeningsaktier og deslige mere betydningsfulde Effekter ere frie for Beskatning, overhovedet, tilføiede det ærede Medlem, Aktier i saadanne almindelige Anstalter, som gaa ud paa at fremme almenyttige Foretagender (Frederiksen: Det ærede Medlem har misforstaaet mig!). Det forekom mig, at det ærede Medlem sagde det, men maasse har jeg taget feil, skjøndt det ellers skulde undre mig, hvorledes jeg da har faaet det ind i Hovedet. At danske Statspapirer ere fritagne, har jo nu ganske særegne Grunde som jeg naturligvis ikke behøver at opholde mig ved, og hvad angaar de andre Effekter, som det ærede Medlem nævnte, da er Friheden begrundet i særlige Begunstigelser, som i sin Tid, og navnlig for den almindelige Stempellov udkom, bleve givne disse Anstalter. Og hvorfor gav man dem, hvad man med Rette kalder Begunstigelser? Fordi man troede, at de Diemed, de vilde virke for, vare til Almenhedens Gavn. Nu er altsaa Spørgsmaalet, om det ærede Medlem virkelig tror at kunne paavise, at det ligesledes i samme Grad vilde være til Gavn for